

Külföldi hírek,

lapszemle

FÖLDÜNK LEGHOSSZABB BARLANGJAI

A barlangkutatók szerte a világon fáradhatatlanul vallatják a mészkőhegyeket, újabb és újabb barlangokat fedeznek fel és addig ismeretlen járatokat tárnak fel a már rég ismert barlangokban is. Így évről évre változik a sorrend a Föld leghosszabb barlangjainak jegyzékében is, amelyet a Nemzetközi Szeleológiai Unió dokumentációs bizottsága állít össze. A bizottság legutóbbi ülését 1969 szeptemberében Stuttgartban tartotta és azon Magyarországról e sorok írója vett részt. A bizottsághoz benyújtott újabb dokumentumok (jelentések, felmérési eredmények, barlangtérképek), valamint a bizottság tagjainak az ülésen elhangzott referátumai alapján a Föld leghosszabb barlangjainak sorrendje 1969 szeptemberében a következőképpen alakult:

1. Flint Ridge Cave System, Kentucky, USA	117.440 m
2. Hölloch, Svájc	103.705 m
3. Mammoth Cave, Kentucky, USA	74.300 m
4. Cuyaguatėja Sistema Cavernario, Kuba	52.700 m
5. Eisriesenwelt, Ausztria	42.000 m
6. Palomera-Dolencias Complejo, Spanyolország	36.899 m
7. Optimiszticeszkaja pescsera, Szovjetunió	36.600 m
8. Blue Spring Cave, Indiana, USA	30.400 m
9. Ozernaja pescsera, Szovjetunió	26.360 m
10. Dent de Crolles Réseau, Franciaország	25.715 m

11. Courry-Cocalière Réseau, Franciaország	25.250 m
12. Ogof Ffynnon Ddu, Dél-Wales, Anglia	25.000 m
13. Greenbrier Caverns, Nyugat-Virginia, USA	24.300 m
14. Baradla-Domica-barlangrendszer, Magyarország-CSSR	23.100 m
15. Goule de Foussoubie, Franciaország	22.000 m
16. Jewel Cave, Dél-Dakota, USA	21.000 m
17. Dachsteinmammuthöhle, Ausztria	20.250 m
18. Santo Tomás Gran Caverna, Kuba	20.000 m

A kongresszust követő hónapok eredményei a hivatalos listán természetesen már nem szerepelhetnek, de a bizottság tagjaival folytatott levelezésem alapján közölhetem, hogy 1970 tavaszán Földünkön leghosszabb változatlanul az amerikai Flint Ridge-barlang, de már több mint 120 km-es. A vele versengő svájci Hölloch is jelentősen megnövekedett, hossza már megközelíti a 110 km-t. A sorrendben csak egy jelentősebb változás van: az 1969. év elején még „csupán” 20 km hosszú ukrainai Optimiszticeszkaja pescsera, vagyis Optimista-barlangot 1969 őszéig 36 km-re, 1970 tavaszára pedig 55 km hosszan tárták fel a kitartó szovjet kutatók és ezzel — sokat ígérő nevét igazolva — a világ leghosszabb barlangjainak listáján az előkelő 4. helyre került.

Dr. Dénes György

JEAN CORBEL EMLÉKEZETE

Súlyos veszteség érte a karsztmorfológusok nemzetközi taborát. 1970. február 22-én, életének 50. évében elhunyt az elmúlt másfél évtized legtöbbet hivatkozott francia karsztkutatója: Jean Corbel, a Lyoni Egyetem professzora.

Fáradhatatlan munkássága közepette, tragikus hirtelenséggel érte el a halál. Spanyolországban, helybeli munkatársaival adatokat gyűjtött a karsztosodás intenzitásának tanulmányozásához, amikor útból Cuencából Valenciába, gépkocsijuk ismeretlen okból az árokba fordult, és Corbel professzor a jármű alá került. Sérülései oly súlyosak voltak, hogy röviddel kórházba szállítása után bekövetkezett a halál.

Corbel professzor új módszerű kutatásaival, szinte az egész világra kiterjedő összehasonlító vizsgálataival új fejezetet nyitott a karsztgenetika történetében. Ő végzett első ízben egész karsztterületekre kiterjedő

megfigyeléseket a korrózió denudáció számszerű meghatározására, és elsőnek vetette egybe a hideg, a mérsékelt, valamint a trópusi övezetekben gyűjtött adatokat. Előtte csak általánosságban, vizuális alapon beszéltek a szakemberek a trópusi karsztosodás nagyobb intenzitásáról, Corbel viszont számadatokkal bizonyította annak ellenkezőjét. A corbeli eredmények megdöbbentették a klasszikus klimatikus karsztmorfológia híveit, és szerte a világban megindultak a karsztosodás kvantitatív meghatározására vonatkozó vizsgálatok. Bár az újabb kutatások sokban módosították Corbel első téziseit, s ő maga is később engedett szélsőséges elveiből, ez mit sem von le Corbel érdemeiből, amelyek a karszterózió mennyiségi méréseinek bevezetésével új irányt szabtak a karsztgenetikai kutatásoknak.

Dr. Balázs Dénes